

ZAKİR BAYRAMLI

KÖNLÜM YAŞAMAQ İSTƏYİR

Ay mənim sevdalı, nəğməli könlüm,
Əbədir həyatda qalmaq istəyir.
Kimsəyə göz yumub, yan keçmir ölüm,
Tanrı qədərincə verir dəstəyir.

Ömrün qürub çağı, toran vaxtıdır,
Ruhum mələklərdən xəbər gözləyir.
Yaşımın yorulan, duran vaxtıdır,
Tənim ehtiyatla, yavaş gəz deyir.

Ötüb çal-çağırılı, xürrəm illərim,
Yüngül,qıvrıq idim, "ağırlaşmışam".
Gurlamır şalələm, coşmur sellərim,
Sığımb məcrama, fağurlaşmışam.

İskəndər dolaşdı, gəzdi dünyanı,
"Zəməzəm" in sirtini açə bilmədi.
Hirsindən tapdadi, əzdi dünyanı,
Ölümədən yayımb, qaça bilmədi.

Əlbəttə, şirindir, gözəldir həyat,
Yaşamaq əbədi olsa, lap əla.
Bu, adi xəyaldır, arzudur heyhat,
Xəyallar gerçəyə bənzəmir, əsla.

Ay mənim yaşamaq istəyən könlüm,
Ruhum heç istəməz itirsən səni.
Mənə bu həyatda qal dəyəən könlüm,
Tanrı istəyənə yetirsən səni.

DÜNYA VƏ MƏN

"Yol" başladım bir ananın bətnindən,
Gəlib çıxdım dünya adlı məkana.
Ağah oldum bu "əsərin mətni" ndən,
Qədəm qoydum yetmək üçün ərkana.

Dünya məni sakin etdi özünə,
Məndən əvvəl gələnlərə qarışdım.
Qulaq asdım, əməl etdim sözlünə,
Nizamını pozmaməğa çalışdım.

Uşaq ikən anam tutdu qolumdan,
Yeniyetmə vaxtı özüm dikəldim.
Gəncliyimi azdırmadım yolundan,
Aydan-aya, ildən-ilə yüksəldim.

Tez öyrəndim mən dünyanın "dərsi" ni,
Hər tövrünə, hər cövrünə alışdım.
Yaşamadım xoş günlərin tərsini,
Günlərimdən zövq almağa çalışdım.

Mən ömrümü bənd etmədim kədəre,
Çox niskili həyatımdan itirdim.
Qismətimi razı saldım qədəre,
Niyətini mənzilinə yetirdim.

Dünya fani, vəfasızdır,- deyirlər,
Tərk etmək də istəmirlər dünyanı.
Nemətini, sərvətini yeyirlər,
Görən varımı bu dünyadan doyanı?

Dünya mənim dünyam deyil, bilirəm,
Cəmi yetmiş kiloluğam yükündə.
Mən dünyadan necə gedim, bilmirəm,
Yetmiş ildir köç salmışam mülkündə.

TƏBİƏT ETÜDLƏRİ

O dağ sənin, bu dağ mənim, gəl gəzək,
Yamaclardan yovşan yığaq, gül üzək.
Qayalarda dırnaq təkək, diz əzək,
Dolam-dolam dağ belinə haylanaq.
Dolaylardan zirvələrə boylanaq.

Ana südü, dağ çiçəyi məlhəmdir,
Buz bulaqlar "zəm-zəm" suyla bahəmdir,

Əzəl gündən dağla insan məhrəmdir,
Qorxutmasın səni yalçın qayalar.
Hamarlanıb bizə pillə olarlar.

Qayalar boz, sərt üzüdür dağların,
Zirvələrdə ərimi yox ağ qarın.
Qayğısı, həm baxımı var bağların,
Baxımsız bağ bir gün dönüb dağ olar.
Verməz barın, üzümüzə ağ olar.

Hər an isti, mülayimdir aranlar,
Qızmar yayda sərinlikdir ormanlar.
Təbi təmiz təbiətdir olanlar,
Yaylağı da, qışlağı da bizimdir.
Hansı səmtə yol götürsək izindir.

O düz sənin, bu düz mənim, qaçışaq,
At oynadaq, cıdır açıb yarışaq.
Ən yaxşısı, vətən üçün çarpışaq,
Dağlarını, düzlərini qoruyaq.
Yad əllərdə, yad ellərdə qoymayaq.

MƏN BİR ŞAİR DOĞULMUŞAM

Təbim coşdu, daşdım yenə,
Söz səddimi aşdım yenə.
Elə bilmə çəşdım yenə,
Söz odunda qovrulmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Dinlə məni, sözümə bax,
Sən sözümdə düzümə bax.
Sevgi dolu gözümə bax,
Sənə çoxdan vurulmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Məni sözlə bələyiblər,
Ruhuma söz çiləyiblər.
Bir az narın ələyiblər,
Zərrə-zərə yoğrulmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Sinəm sözlər diyarıdır,
Söz ömrümün meyarıdır.
Hələ ömrüm tən yarıdır,

Zənn eləmə yorulmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Söz çıxardı başa məni,
Sözlə gətir cusa məni.
Salma dağa-daşa məni,
O yerlərdə çox olmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Başı qarlı, uca dağam,
Toz-torpaqdan çox uzağam.
Qalx zirvəmə, gör nə ağam,
Təməzlənib sovurulmuşam.
Mən bir şair doğulmuşam.

Qoyma təbim, odum sənə,
Aç cöhrəni, göstər mənə.
Sözədən çələng hörüm sənə,
Vəşfin üçün çağrılmışam.
Mən bir şair doğulmuşam.

TƏSƏLLİ

Ağrılarım çoxalsa da kürəkdə,
Hələ eşqin odu qalib ürəkdə.
Çox şükür ki, gəzdirmirlər xərəkdə,
Ayaqdayam, bədən həmin bədəndir.
Gəl soruşma bu həyacan nədəndir.

Elə bilmə itirmişəm yerışı,
Axtarıram çıxış ilə girişini.
Hələ özüm həll edirəm hər işi,
Tanrı daim bizə kömək edəndir.
Gəl soruşma bu həyacan nədəndir.

Yaş ötsə də hələ həddi aşmayıb,
Könlüm ən son nəğmələrin qoşmayıb.
Ömrüm qopub məhvərimdən daşmayıb,
Ümidlərim harayına yetəndir.
Gəl soruşma bu həyacan nədəndir.

Zakir dünya geniş, açıq pəncərə,
Çox baxsan da sanma yolun döndərə.
Vermə nahaq günlərini kədəre,
Bu dünyaya gələn bir gün gedəndir.
Gəl soruşma bu həyacan nədəndir.